II

(Незаконодателни актове)

ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2021/132 НА СЪВЕТА

от 2 февруари 2021 година

за изменение на Препоръка (ЕС) 2020/912 относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, букви б) и д) и член 292, първо и второ изречение, от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 30 юни 2020 г. Съветът прие Препоръка (ЕС) 2020/912 относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение ([1]).

(2) Критериите, определени в Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета, се отнасят до средния за ЕС 14-дневен брой на уведомленията за случаи на COVID-19 към 15 юни 2020 г. В Препоръката на Съвета относно координиран подход за ограничаване на свободното движение в отговор на пандемията от COVID-19, приета на 13 октомври 2020 г., се използват допълнителни критерии, които отразяват най-новите научни становища ([2]).

Новите варианти на вируса SARS CoV-2 са сериозна причина за безпокойство. Вариантите изглежда се предават между 50 и 70 % по-бързо ([3]), което увеличава тежестта върху здравните системи.

Поради това критериите и праговете, определени в Препоръка (ЕС) 2020/912, следва да бъдат актуализирани.

(3) На 22 декември 2020 г. Комисията реагира на появата на един такъв вариант с приемането на Препоръка относно координиран подход към пътуванията и транспорта в отговор на щама на SARS-CoV-2, наблюдаван в Обединеното кралство. ([4])

(4) На 19 януари 2021 г. в съобщението си „Единен фронт за борба с COVID-19“ Комисията призова за спешни действия за ограничаване на риска от потенциално по-тежка трета вълна на заразяване.

(5) В това съобщение Комисията подчертава още, че следва категорично да се препоръчва да не се извършват никакви неналожителни пътувания, особено до и от райони с висок риск, докато епидемичната обстановка не се подобри значително.

([1]) Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета от 30 юни 2020 г. относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение (ОВ L 208 I, 1.7.2020 г., стр. 1).

([2]) Препоръка (ЕС) 2020/1475 на Съвета от 13 октомври 2020 г. относно координиран подход за ограничаване на свободното движение в отговор на пандемията от COVID-19 (ОВ L 337, 14.10.2020 г., стр. 3).

([3]) Оценка на риска на ECDC: Риск, свързан с разпространението в ЕС/ЕИП на бъдещи безпокойство нови варианти на SARS-CoV-2, достъпна на: https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea

([4]) C(2020) 9607 final.

(6) На 21 януари 2021 г. Европейският център за профилактика и контрол върху заболяванията публикува последната си оценка на риска относно разпространението в ЕС/ЕИП на бъдещи безпокойство нови варианти на SAR-CoV-2 ([5]), като препоръча предприемането на по-стриктни мерки и издаването на насоки за избягване на неналожителните пътувания, включително за целите на забавяне на проникването и разпространението на новите, бъдещи тревога варианти на SAR-CoV-2. В допълнение към препоръките срещу извършването на неналожителни пътувания и ограниченията за пътуване за заразените лица, следва да се запазят мерките, свързани с пътуванията, като например тестването и поставянето под карантина на пътуващите, по-специално за пътуващите от райони с по-широко разпространение на новите варианти. Ако секвенирането е все още недостатъчно, за да се изключи възможността за по-бързо разпространение на новите варианти, съгласно насоките на Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията относно геномното секвениране следва да се обмислят и пропорционални мерки за пътуване от райони, където е налице постоянно високо ниво на предаване на заразата в общностите.

(7) В заключенията в устна форма, направени след видеоконференцията на членовете на Европейския съвет на 21 януари 2021 г., председателят на Европейския съвет отбеляза, че може да са необходими мерки за ограничаване на неналожителните пътувания към и в рамките на ЕС, за да се ограничи разпространението на вируса, и призова Съвета да преразгледа препоръките си относно вътрешните за ЕС пътувания и неналожителните пътувания към ЕС с оглед на рисковете, породени от новите варианти на вируса.

(8) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящата препоръка и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане. Доколкото тази препоръка представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящата препоръка Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да я приложи.

(9) Настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ([6]). Следователно Ирландия не участва в нейното приемане и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

(10) По отношение на Исландия и Норвегия настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено между Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ([7]).

(11) По отношение на Швейцария настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО ([8]), във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ([9]).

(12) По отношение на Лихтенщайн настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението

([5]) Европейски център за профилактика и контрол на заболяванията. Риск, свързан с разпространението в ЕС/ЕИП на бъдещи безпокойство нови варианти на SARS-CoV-2, първа актуализация — 21 януари 2021 г. ECDC: Стокхолм; 2021 г. Достъпно на: https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf

([6]) Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

([7]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

([8]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

([9]) Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО ([10]), във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ([11]),

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

Препоръка (ЕС) 2020/912 се изменя, както следва:

1. Втората алинея на точка 1 се заменя със следното:

„За да се определят третите държави, за които настоящото ограничение на неналожителните пътувания към ЕС следва да бъде отменено, трябва да се вземат предвид епидемичната обстановка в съответните трети държави и допълнителните критерии, определени в настоящата препоръка.“

2. Точка 2 се заменя със следното:

„По отношение на епидемичната обстановка следва да се прилагат следните критерии:

— „14-дневният кумулативен брой на уведомленията за случаи на COVID-19“, т.е. общият брой на новосъобщените случаи на COVID-19 на 100 000 души от населението през предходните 14 дни;

— тенденцията при новите случаи през същия период в сравнение с предходните 14 дни е стабилна или бележи спад;

— „интензивността на тестването“, т.е. броят на направените проби за инфекция с COVID-19 на 100 000 души от населението през предходните седем дни;

— „процентът на положителните проби“, т.е. процентът на положителните проби от всички направени тестове за инфекция с COVID-19 през предходните седем дни;

— естеството на съществуващия в дадена държава вирус, по-специално дали са открити бъдещи безпокойство варианти на вируса. Вариантите, бъдещи безпокойство, са оценени като такива от Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) въз основа на ключови характеристики на вируса като предаване, тежест и способност да избегне имунния отговор.

За да бъдат включени в приложение I, третите държави следва да отговарят на следните прагове: 14-дневен кумулативен брой на уведомленията за случаи на COVID-19 не повече от 25, интензивност на тестването над 300 и процент на положителните проби не повече от 4 %. Освен това могат да бъдат взети предвид цялостните ответни мерки спрямо COVID-19, по-специално наличната информация за аспекти като наблюдение, проследяване на контактни лица, противоепидемични мерки, лечение и докладване, както и надеждността на наличната информация и източници на данните, и, ако е необходимо, общият среден резултат по всички показатели на Международните здравни правила (МЗП).

Данните относно интензивността на тестването и процента на положителните проби следва да бъдат предоставени от Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) въз основа на получената от него информация. Тези данни могат да бъдат допълнени от информация, предоставена от делегациите на ЕС, когато такава е налична, както и въз основа на контролния списък, приложен към съобщението от 11 юни 2020 г.“

3. Точка4 се изменя, както следва:

а) втората алинея се заменя със следното:

„Ограниченията за пътуване могат да бъдат изцяло или частично отменени или повторно въведени за конкретна трета държава, която вече е посочена в приложение I, в съответствие с промените в някои от условията, посочени по-горе, и вследствие на това — в оценката на епидемичната обстановка.“

([10]) ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

([11]) Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

б) Добавят се следните нови алинеи:

„При бързо влошаване на епидемичната обстановка, и по-специално при установяване на широко разпространение на будещи безпокойство варианти на вируса, може бързо да се въведе отново ограничение на неналожителните пътувания по отношение на трети държави, които вече са изброени в приложение I.

При премахването на временното ограничение на неналожителните пътувания към ЕС по отношение на третите държави, изброени в приложение I, държавите членки следва според конкретния случай да вземат предвид реципрочността, предоставена за територията на ЕС+.“

4. След точка 4 се вмъква следната нова точка:

„Държавите членки следва категорично да препоръчват да не се извършват неналожителни пътувания от територията на ЕС+ до държави, различни от изброените в приложение I.“

Последващите точки се преномерират съответно.

5. Новата точка 6 се изменя, както следва:

а) втората алинея се заличава;

б) след заличената втора алинея се добавя следната алинея:

„При бързо влошаване на епидемичната обстановка, и по-специално при установяване на широко разпространение на будещи безпокойство варианти на вируса, държавите членки могат временно да ограничат категориите пътуващи, изброени в приложение II. Пътуванията, обосновани от наложителни причини, следва да останат възможни.“

в) последната алинея се заменя със следното:

„Списъкът със специфичните категории пътуващи с ключови функции или нужди от първостепенно значение, посочени в приложение II, може да се преразглежда от Съвета въз основа на предложение на Комисията, в зависимост от съображения от социален и икономически характер, както и от цялостната оценка на развитието на епидемичната обстановка, въз основа на методиката, критериите и информацията, посочени по-горе.“

6. Новата точка 7 се заменя със следното:

„Държавите членки следва да изискват от лицата, пътуващи по каквато и да е причина, наложителна или не, функция, ключова или не, или нужда от първостепенно значение или не, с изключение на транспортните и пограничните работници, да са получили отрицателен резултат за COVID-19 въз основа на тест за полимеразна верижна реакция (PCR), направен не по-рано от 72 часа преди заминаването, и да представят подходящо доказателство за такъв резултат в определена от органите форма.

Ако не е възможно тестът да бъде направен преди заминаването, лицата, посочени в точка 6, букви а) и б), следва да имат възможност да направят теста след пристигането си в съответствие с националните процедури. Това не засяга задължението за подлагане на допълнителни мерки, включително карантина, след пристигането.

Освен това държавите членки могат да изискват самоизолация, карантина и проследяване на контактите за период до 14 дни, както и извършването на допълнителни тестове за COVID-19 през същия период, ако това бъде счетено за необходимо, при условие че държавите членки налагат същите изисквания за собствените си граждани, когато пътуват от тази трета държава. Държавите членки следва да наложат тези изисквания за пътниците, пристигащи от трета държава, в която е открит будещ безпокойство вариант на вируса, и по-специално карантина при пристигане и допълнително тестване при пристигането или след него.

По отношение на пътувания, предприети във връзка с ключови функции или нужди от първостепенно значение, посочени в приложение II:

— Държавите членки могат да решат по координиран начин да отменят някои или всички от горепосочените мерки в случаите, когато такава мярка би възпрепятствала самата цел на пътуването;

— По отношение на транспортните работници, моряците и пограничните работници държавите членки не следва да изискват повече от отрицателен бърз тест за антигени при пристигането им в зоната на ЕС+. В специфичния случай на транспортни работници, пристигащи от държава с установено широко разпространение на будещи безпокойство варианти на вируса, държавите членки могат да изискат отрицателен бърз тест за антигени преди заминаването;

— Екипажите на въздухоплавателни средства следва да бъдат освободени от подлагането на тест, ако престоят им в трета държава е бил по-кратък от 12 часа, освен ако пристигат от трета държава, в която е открит будещ безпокойство вариант на вируса, като в този случай те следва да подлежат на пропорционално тестване.

Това не засяга общите изисквания в областта на общественото здраве, които могат да бъдат наложени от държавите членки, като например физическо дистанциране и изискване за носене на маска.“

7. След новата точка 7 се вмъква следната нова точка:

„Държавите членки следва да изготвят формуляр за локализиране на пътниците и да изискват от лицата, влизащи в ЕС, да представят попълнен формуляр за локализиране на пътниците в съответствие с приложимите изисквания за защита на данните. Изготвя се общ европейски формуляр за локализиране на пътниците, който евентуално да се използва от държавите членки. Когато е възможно, следва да се използва цифров вариант на информацията за локализиране на пътниците, за да се опрости обработването и да се ускори проследяването на контактите, като същевременно се гарантира еднакъв достъп за всички граждани на трети държави.“

8. Последващите точки се преномерират съответно.

Съставено в Брюксел на 2 февруари 2021 година.

За Съвета
Председател
A. P. ZACARIAS